

Motion till riksdagen

1989/90:Bo73

av Claes Roxbergh m.fl. (mp)

med anledning av prop. 1989/90:151

Fastighetsbildning för landsbygdens behov m.m.

Propositionen syftar till att underlätta ny- och ombildning av fastigheter på landsbygden även för kombinerade användningssätt, exempelvis deltidjordbruk, men även för hobbyverksamhet, viss djurhållning eller mindre trädgårdsodling.

Miljöpartiet de gröna bejakar ny- och ombildning av landsbygdsfastigheter för en mångfald verksamheter. I andra sammanhang har vi föreslagit stöd till kombifastigheter. Vi menar dock att lönsamhetsvillkor inte kan ställas i fastighetsbildningen. Lönsamheten i vanligt jordbruk är enligt flera bedömare dålig. Att ställa krav på att lönsamheten i deltidjordbruk eller liknande ska vara sådan att företagaren ska ha sin huvudsakliga utkomst därifrån är därför orimligt. Om företagaren dessutom i annan näring skulle ha betydande inkomster innebär det att inkomsten från lantgården måste öka i förhållande till dessa övriga inkomster, en helt orimlig utgångspunkt för lagstiftning.

Att kunna bo och verka på landet är en livsstil som bör stimuleras oberoende av inkomst. Det innebär att kulturlandskapet har större chanser att leva och utvecklas. Det innebär även att fler människor får rika tillfällen till kontakt med modernäringarna. Fler människor får möjlighet att samverka informellt och utveckla mer av naturahushållning.

Lönsamheten kan således inte ställas upp som ett kriterium för ny fastighetsbildning på landet. Däremot bör principen om bo-och-brukar-plikt gälla. I storstädernas ytterområden gynnar förväntningsvärden på jordbruksfastigheter spekulation snarare än ett levande lantbruk.

Lönsamhetsvillkoret mjukas upp med propositionens krav på hänsyn även till regionalpolitiska intressen och vården av natur- och kulturmiljö. Vi menar att lagen inte bör uttrycka hänsynstagande till regionalpolitiska intressen men väl till regionala intressen. En domstol kan ju rimligen inte ta ställning till vilka politiska intressen som ska gälla.

Propositionen anger att lämpligheten av en fastighetsbildning ska utgå från ett planmässigt betraktelsesätt. Vi menar att vad som är planmässigt är mycket otydligt. Miljöpartiet de gröna hävdar i stället att lämpligheten ska grundas på ett ekologiskt och miljömässigt godtagbart betraktelsesätt.

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att lönsamhetsvillkoret inte bör gälla.
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att principen om bo-och-brukar-plikt bör gälla.
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att lagen, i det fall lönsamhetsvillkoret skulle gälla, skall uttrycka att hänsyn skall tas till regionala intressen, ej regionalpolitiska intressen.
4. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att frågan om lämplighet av fastighetsbildning skall grundas på ett ekologiskt och miljömässigt godtagbart betraktelsesätt, ej "planmässigt betraktelsesätt".

Stockholm den 6 juni 1990

Claes Roxbergh (mp)

Inger Schörling (mp)

Åsa Domeij (mp)

Loui Bernal (mp)

Carl Frick (mp)

Paul Ciszuk (mp)

Eva Goës (mp)

Kjell Dahlström (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)

Marianne Samuelsson (mp)

Ragnhild Pohanka (mp)

Krister Skånberg (mp)

Elisabet Franzén (mp)

